

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša

za vse leto 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K. — Na naročbe brez doposlane naročnine se uprava ne ozira. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Neprilagojena pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo. Naročnino, oglašje in reklamacije je pošiljati na upravo liste.

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom). Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik konsorcijski list „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcijski list „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.

Poštno-hranilnični račun št. 841.652. TELEFON števil. 1157.

Mesečna priloga: „SLOVENSKI TEHNIK“.

POLITIČNO DRUŠTVO „EDINOST“

sklicuje

za nedeljo, 14. t. m., ob 2^{1/2} uri pop.

javen shod

v prostorih „Narodnega doma“ pri sv. Ivanu.

Na dnevnem redu bo:

Razprava o ustanovitvi italijanske šole pri sv. Ivanu.

ROJAKI! Stvar je velike važnosti za naš prevažni Sv. Ivanski okraj. A neizmerne važnosti je tudi oziroma na naše mestno šolsko vprašanje. Zato pozivljamo toliko okoličanske kolikor mestne Slovence, da se v čim večem številu udeležijo tega shoda.

ODBOR.

Latinsko pleme in Jugoslovani.

(Zvršetak.)

Neka zgodba kaže prav jasno italijanski narodni značaj. To je izrek iz življenja, ki je trajnega kulturno-historičnega pomena. Neznaten in nedolžen je ta dogodek, ali dal bi narodnemu psihologu premnogo gradiva za dolgo razpravo. V istrskem mestecu Labinu je italijansko mestno starešinstvo dalo pritrčiti na rotovžu marmorno ploščo, katere napis se glasi tako nekako: „V spomin na zmago nad Uskoki, ki so naskočili našo civilizacijo“. Uskoki so tem gospodom Hrvat, ki žive v okolici. Ta napis je prav rimsko jedrnat in lapidaren. Žal le, da Italijani niso ničesar drugega podedovali po Rimljanih, nego ta lapidarni slog na spominskih ploščah, kar zveni dandanes nekako smešno. V besedah labinske plošče se zrcali vse ono tisočletno zaničevanje naroda, ki je vladal in tlačil ljudstvo, ki je bilo podvrženo, in slednjič tudi oni srd gospodarja proti slugi, ki se mu je postavil po robu. Civilizacije, pa, zapadne civilizacije, bi v istrskem laškem gnjezdu zastoj iskali, ako imenujemo civilizacijo udobnost, komfort, kar je najvažnejši dokaz blagostanja širših plasti. Nič ni zopernejšega pri Italijanih nego ta večna samohvala, to povzdigovanje lastnega naroda in ponašanje z vrlinami, po katerih se ne odlikujejo posebno.

Razumljivo je, da so se oni primorski Slovani, katerim so skoraj do nedavno še — minolo je onega časa komaj stoletje — ukazovali benečanski proveditorji, najprej ogrevali za zvezo onostran morja. Kulturne vaj in tradicije so še danes žive. Nikar pa naj ne pozabijo tam doli ob morju, da so bili zastopniki oligarhije, katere simbol je bil lev sv. Marka, okrutni upravitelji ne samo brez usmiljenja za podvržene, ampak tudi brez

spoznanja pravih državnih interesov. Z rdečo krvjo je omadeževan evangelij, ki ga drži lev sv. Marka v svojih šapah. Grenko čuvstvo mora zavladati v duši vsakega Jugoslavana, kadar hodi po državnih posvetovalnicah doždevne palače v Benetkah. V teh dvoranah se je tolikokrat odločevala usoda dalmatinskih Hrvatov, Istre in včasih tudi slovenskih dežel. V tej dvorani so se klanjali odposlaniki dubrovnške republike in mesta Zadra vsesamogodnemu doždu, se mu blapčevsko priporočali in ga prosili, naj jim bo milostljiv. V njej se je posvetoval dožd s svojimi svetovalci, koliko davka naj naloži kralju bosanskemu, koliko davka naj naloži kralju bosanskemu koliko privilegije naj se dovolijo svobodnemu Dubrovniku in ponosnemu Šibeniku. In v predstobi, v antikolegiju, kjer se smehlja s stene večno mlada in večno sveža umetnost Pavla Veronesa, so mnogokrat čakali odposlanci nestrpljivo ukaza vsemožnega dožda in njegovih častitljivih svetovalcev v hermelinu. V kršni Dalmaciji in Istri je moralo podvrženo ljudstvo robotati, da so od boginje Lepote navdihnjene moške krasi le dvorane s svojimi umotvori. Množica je morala delati, da je pest izvoljenih svobodno, brez skrbi za vsakdanji zaslužek mogla ustvarjati dela trajne umetniške vrednosti.

Grehi benečanske oligarhije še niso odpuščeni in pozabljeni. Rob, ki je utekel, se navadno ne vrača k svojemu prejšnjemu gospodarju in mu ne ponuja roke v spravo in vezo.

Jugoslovani so še nekako romantiki. Ni se treba temu čuditi. Topli žarki južnega solca, prelestno sveža boja rajskega južnega neba in smaragdni valovi južnega morja učinkujejo tudi na politično domišljijo.

Ogrska poslanska zbornica.

(Brzjavno poročilo.)

BUDIMPEŠTA 10. Danes se je poslanska zbornica sestala na svojo prvo sejo po poletnih počitnicah.

Predsednik Justh je otvoril sejo ob 11. uri 10 min. Prečital je najprej veliko število došlih ulog. Ministerski predsednik dr. Wekerle je na to zbornico obvestil o programu delovanja vlade; priobčil je, da namerava na prihodnji seji, v petek, predložiti proračun z ekspozicijem ter sklepni račun in poročila, ki se istega tičejo. Na isti seji predloži minister za trgovino pet nadaljnjih zakonskih načrtov, da bodo odseki že pričetkom prihodnjega tedna lahko pričeli svoje delovanje in da bo zbornici možno pričeti meritorne razprave že dne 19. t. m. Zbornica je prišla predlogom ministerskega predsednika.

Prihodnja seja bo torej v petek. Na dnevnem redu je bila najprej volitev novega kvestorja, namesto Ivana Totha, ki je bil imenovan državnim tajnikom, potem ekspozé fi-

nančnega ministra in zakonski načrti trgovinskega ministra.

Posl. Szemere je utemeljeval svojo interpelacijo, rekši, da dajejo državne železnice in ministerstva listom podpore v obliki pavšalov. Listi zahtevajo in dobivajo podpore tudi od finančnih in drugih podjetij. Govornik je to zadevno navel več podatkov ter je vprašal ministerskega predsednika, ako mu je kaj znano o sistemu pavšalov in ako hoče še nadalje dajati pavšale.

Ministerski predsednik dr. Wekerle je odgovoril: Na novinarskem polju so pri nas v resnici neznosni odnosi. (Pritrjevanje.) Ogromne in neznosne žrtve obremenjujejo državo, še večje žrtve pa morajo nositi naše javne naprave, naši finančni zavodi in večja podjetja, tako, da imamo tu v resnici posla z davčnim zistemom, ki je že tako vspel, da ne prizanaša celo privatnim osebam. (Živahno pritrdjevanje.) Ti odnosi so neznosni in se jih mora sanirati. Vlada si želi novinarstvo izključno na moralni podlagi, ki naj ne služi v podporo njega osebnih interesov, marveč v zaščito javnih interesov, in sicer kolikor je to njega dolžnost. (Pritrjevanje.) Kar se tiče državnih železnic, se v resnici uporablja znatne svote za pavšale. To izhaja od tod, ker spadajo državne železnice med največje naprave, in pri vsaki napravi se nahajajo taki pavšali, ki jih ni možno zmanjšati. Gre se le zato, ako služijo svojemu namenu. Pavšali morajo odgovarjati dejanskim uspehom in ne smejo biti v pretvezo podporam. Jaz in moji kolegi nočemo ničesar prikrivati. Prevzeli smo nalogo, da očistimo javno življenje in da je vzdržimo čisto. (Pohvala in eljen kliči.) Krivdo na teh odnosih ni smeti izvržati na sedanjjo vladu. Nočem naštevati diskretnih stroškov bivših vlad, ker smatram takorekoč kakor častno dolžnost, da ne preiskujem diskretnih izdatkov mojih uradnih prednikov, ker niso bili deležni dobrot države le oni časniki, ki so vlado podpirali, ampak tudi tisti, ki so bili v opoziciji. Temu stanju smo napravili konec. Že v prvih dneh našega delovanja smo ustavili izdajanje oficijelnega glasila vlade. Da se oziramo na nepopačeno javno mnenje Ogrske, zato ni pač nobenega boljšega dokaza, nego da prepuščamo naše delovanje brez vsakega oficijelnega glasila solbi skupnega novinstva. Mi smo sicer obdržali neke pavšale, toda niti jaz, niti kateri mojih kolegov ministrov smo zato zahtevali kako dotacijo, razun državnega denarja, katerega uporabo zamore vsakdo kontrolirati. Mi podpiramo provincijalne liste, tam, kjer bi glasilo municipija brez te podpore nikakor ne moglo izhajati. Mi podpiramo provincijalne liste z malimi denarnimi zneski, z olajšanjem ali večjo naročbo, tam, kjer zahtevajo to družabne razmere, oziroma, kjer je treba preprečiti nacionalistično agitacijo. (Pohvala.) V teh mejah se gibljemo.

Najsvetejša, kar sem imel takrat v svetu, kar sem — ljubil tako sveto, vzvišeno — so mi oskrnili. Ona — zabila je name — udala se je drugemu. In zdaj — prihaja sad onega mojega gorja k — meni, danes je stopil nje — nje nezakonski sin pred me — želeči miru — sreče, ter prosil vstopa!

Duša — — — duša — — —! Zopet vidim one dneve svojega obupa in gorja. Sam, brez duše, ki bi čutila z menoj in me ljubila, stal sem v svetu! Kako sem trpel — trpel!

Izginilo je — prešlo je vse! — — —

Preziral sem svet — videl sem povsodi le hinavstvo in tu sem sem obrnil korak. Tu sem dobil mir sveta — sveto bratsko ljubezen. Srce ni bilo srečno — a duh moj je zadel dom — srečo!

Kak slučaj — ravno ob moji petindvajsetletnici prihaja za mano — on — on — sin — nje — nje — — —

Na peščenici poti zaslislale so se rahle stopinje. Zamišljeni pater gvardijan je povzdignil glavo — in pričakoval: kdo prihaja. Iz grmovja je stopil mlad redovnik. Spoštljivo je pozdravil patra ter hotel nade-

Vprašanje, stavljeno od interpelanta, je možno dovoljno rešiti le, ako sodelujeta skupna družba in poklicni zastopniki novinarstva. Take naloge ni možno rešiti potom zakonskih paragrafov in vladnih odredb. (Pohvala.) Interpelant in zbornica sta vzela odgovor ministerskega predsednika na znanje, nakar je bila seja zaključena.

Odsek za volilno reformo.

(Brz. poročilo.)

DUNAJ 10. Odsek za volilno reformo je na današnji seji odklonil najprej predlog posl. Choca, da se reasumira debata o številu mandatov za Češko: za predlog je glasovalo sedem poslancev. Na to je odsek pričel podrobno debato o razdelitvi volilnih okrožij za Češko. Govorili so posl. dr. Kramar, dr. Pergelt, dr. Herold in Zazvorka, nakar je bila razprava do 4. ure popoldne prekinjena.

DUNAJ 10. Na popoldanski seji odseka za volilno reformo se je unela daljša debata o predlogih posl. Pergelta glede nemških manjšin na Češkem ter o predlogu posl. Cingra, po katerem naj se volilna okrožja deželnih občin Češke osnujejo kakor celi sodnijski okraji po izločitvi občin, uvrščenih v mestna volilna okrožja. Na to je bila razprava odgodjena na jutri ob 10. uri popoldne.

Zastopstvo Slovencev v delegacijah.

Predlog nemškega poslancu Sylvestra, da se nemški manjšini na Češkem in Moravskem za vedno prilagotovi primerno zastopstvo v delegacijah, je moral po zahtevi analogije tudi nas Slovenci sprožiti in razviti vprašanje glede našega zastopstva v delegacijah. Če zahteva pravica, da se nemškim manjšinam na Češkem in Moravskem zagotovi rečeno zastopstvo, potem pa je tudi jasno, kako kričeča krivica se je godila doslej s tem, da slovenska tretjina prebivalstva na Štajarskem ni imela sploh nikdar še nobenega zastopnika v toli važni instituciji v sestavi naše monarhije. — Kaj pa naj rečemo o našem Primorju? Stvar je bila vnebovpijoča: poslanci manjšine so nastopili kakor tolmači mišljenja in želja vsega prebivalstva, torej tudi večine. In če uvažujemo dejstvo, da ravno v stvarih, o katerih imajo razpravljati delegacije, o razmerju naše države do sosednje italijanske države, zeva cel prepad med naziranjem slovenske večine in italijanske manjšine, imamo jasno pred očmi, kako mistificirali italijanski poslanci, ki so naše pokrajine zastopali v delegacijah. Oni niso tolmačili mišljenja prebivalstva, ampak so je potajevali, oziroma falzifikovali. Slovenska stvar teh pokrajin je trpela največjo škodo vsled dejstva da so te pokrajine zastopali v delegacijah Italijani, ker je po tem dejstvu moral soditi ves tuji svet, da so te pokrajine italijanske.

ljevati svoj izprehod. Toda, stari pater ga je vstavil.

„Prisedi k meni moj — sin! Danes se kaj pogovoriva — ter se navžijeva tega krasnega razgleda.“

„Oče, pokoren sin uboga!“ Prišel je. —

Zopet je sedel pater sam. V očeh mu je igrala skrivna solzica. S tresečo roko si jo je otrl, a za prvo je prišla druga — tretja — — — četrta — — — in za temi cela vrsta. Naslonil se je ob drevo — in grenke solze spomina so močile staro velo lice patra.

Spomini — spomini: zakaj se vračate živi! — In ti živi spomini so povedali staremu patru pravljico o njegovem mlademu snu — pripovedovali so mu o vničenem mlademu življenju — risali mu sliko — prve njegove — ljubezni — pomladne — sreče — — —

— — — Mrtvi spe ne vstajajo — a spomini večno žive! — — —

— — — V samostanskem zvoniku zapel je zvon: zdravo Marijo — — —

PODLISTEK.

Mrtvi spe.....

Risal Drago Komac.

Polumrak se je razlival po cerkvi. Pred glavnim altarjem, podobno najsvetejša matere, brlela je večna luč. Trepetaje je luč razsvetljala milo obličje božje porodnice.

Pred altarjem na spodnji mramornati stopnici je klečal star menih. Goreče je molil — molil in prosil.

Mir je plaval po cerkvi. Le zdaj pa zdaj je zakasljaj kak pobožen vernik, ter predramil za hip to sveto tišino. In zatem zopet tiho — mirno.

Globoko se je priklonil sivi menih pred Marijino podobo ter odšel s počasnimi koraki v samostan.

Pot ga je vodil tja črez obširno samostansko dvorišče — naprej gori v lepi vrt. Zamišljen, otožen je sel na klopico pod košato jablano. Njegov pogled je hitel v dolino preko mesta, črez reko, vijočo se tam za mestom do tja doli v daljavi vrstečih se gri-

čev. Nekaj časa je zrl nepremično, zatem pogladil se preko čela — in vzdihnil mrmraje:

„Petindvajset let — petindvajset let, kar bivam za tem mirnim mrzlim zidovjem, kar nosim to sveto obleko! Koliko življenja — je minulo, izginilo ter zopet obnovilo?“

Milijoni in milijoni nad so strti, uničeni. Kako si lep ti svet, kako vabljivo se raztezaš tu pod mano! Kolikokrat mi je srce zahrepenelo zopet nazaj med-te! Zastoj — tu me je držala usoda — poklic?!

Lep si svet — a pri tem — hinavsko vabljiv, strupen!! — — —

Petindvajset let — pol življenja! Mlad mož sem zapustil burni svet — tu sem osivel — ostarel!

Po kaj sem prišel sem? — iskat miru? — miru srca?! Čakal sem ga, a ne pričakal. In zdaj — danes — ta novi moj brat, ki sem ga danes vsprejel?! — — — Spomini, spomini! Zakaj se vračate oživljeni nazaj?

Da, pred šestindvajset leti je bilo. Takrat sem preklinjal svet, — Boga — pravičnost! Ženstvo — človeštvo sem sovražil! Ali nisem imel vzroka?! Srce moje ni še izkravljeno, rane so še odprte — in tudi dolgi čas jih ni zacelil. — — —

Z vprašanjem zastopstva Slovencev v delegacijah se bavi v obširnejem članku „Südösterreichische Stimmen“ ter podaja med drugim nastopna le prerisnična izvajanja:

Mi živimo v državi, v kateri vlada le politična sila. Kaj da je pravica, za to se ne gre. Po tej norini se ravna in je veljala kakor najvišji zakon, dokler ravno so Nemci na temelju umetne Schmerlingove volilne reforme dominirali v vseh zastopstvih. Ali tudi Nemci se bodo morali spoprijazniti z mislijo, da to vendar ne gre, da bi zaustavljali naravni razvoj in da bi tudi za bodoče vzdrževali nezdravo in umetno stanje ter da bi si na vsej črti zagotovili prednosti: svoje posestno stanje. — Na to prehaja mariborski list k večkrat imenovanemu predlogu posl. Sylvestra in naglašja, kako da isto nemško zastopstvo, ki nikdar ni hotelo Slovincem Štajarske in Koroške pripoznati nijednega delegata, skuša sedaj da bi se že v naprej zavarovalo proti vsakemu skrčenju nemške posesti v delegacijah za Moravsko in Češko. Člankar je radoveden, kako stališče zavzamejo sedaj nemški poslanci nasproti zahtevi zastopstva Slovencev Štajarske, Koroške in Primorja v delegacijah? Doslej se Nemci niso niti zmenili za take zahteve Slovencev, ali sedaj bodo morali ugrizniti v kisljavo. Mariborski list izreka poslancu Korošcu hvalo na tem da je tako spretno porabil priliko za zahtevo, da se odstrani krivica. „Südösterreichische Stimmen“ apelirajo končno na Čehe za podporo, kajti od njih je zavisna rešitev vprašanja. To je conditio sine qua non: le na podlagi jednake pravice za slovenske manjšine, more priti do kompromisa na tej stvari na Češkem. Mariborski list se nadeja, da se bosta češka in slovenska delegacija medsebojno politično podpirali v namen, da se iz zakonskega določila odpravi škoda, ki smo jo trpeli doslej glede zastopstva v delegacijah.

Proti grofu Goluchowskemu!

Iz Budimpešte poročajo, da postaja agitacija proti ministru vnanjih stvari grofu Goluchowskemu čim živalnejša. Na predlog ljudske stranke da je sklenjeno v vseh koalicijskih krogih, da se v novem zasedanju delegacij začne z najostrejšim bojem proti Goluchowskemu, da se ga prisili v odstop.

Boj Poljakov na Pruskem za svoj obstanek.

Iz dežele brutalnega nasilja in neizprosne proganjanja Poljakov prihajajo čudni, a velesimpatični glasovi.

Svarilo nemškega ljudskega sveta na Češkem, naj se Nemci uče češki, je dalo „Magdeb. Zeitung“-i povoda, da premišljuje o vprašanju: ne bi bilo koristno tudi za Nemce v vzhodni Pruski, ako bi se učili poljski? List je prišel pri tem do nastopnih zaključkov: Je-li iz nove bojne metode, ki jo hočejo sedaj uporabljati naši sorojaki na Češkem in Moravskem, možno izvajati koristen nauk za Nemce v poznanjki pokrajini, v zapadni Pruski ter v Gorenji Šleziji? Vprašanje ni tako enostavno: mora se je pa pretresati tem skrbneje, čim bolj pada v oči gospodarsko okrepitje pruskega Poljstva. Ne gre se zato, da bi se morda v Pruski preveč pomnožil poljski element v uradništvu, ampak gospodarski razvoj pruskih Poljakov sili na ponovno pretresanje vprašanja: ali naj se Nemci na vztoku Prusije uče poljski? Ako bi stvar bila taka, da bi Nemci vzlic znanju poljskega jezika prav tako ostali zvesti nemštvu, kakor ostajajo Poljaki, večji nemščini, zvesti poljstvu, todaj bi bila rešitev problema zelo lahka, potem bi se lahko tudi v naših vzhodnih pokrajinah izdala parola: Nemci, učite se poljski! Točni poznavatelji razmer se pa boje, da bi se le preveč naših sorojakov v vzhodnih pokrajinah izgubilo za nemštvo, ako bi se priučili poljskemu jeziku. Zato so tudi pruski ministri naleteli na prigovore, ko so v deželni zboru izrazili željo, naj bi se Nemci ob vzhodni meji čim bolj učili poljščine. Vzlic temu zaslučuje stvar, da se jo trdno obdrži pred očmi. Napredki poljskih trgovcev, obrtnikov in roko-delcev gotovo ne bi bili tako veliki, ako bi jim njihova jezikovna pretežnost že v naprej ne dajala neke prednosti pred nemškim konkurentom. Morda je možno zmanjšati to poljsko pretežnost z razširjevanjem znanja poljščine med Nemci, ne da bi si nakopali nevarnost poloniziranja. Glavna stvar pri tem je, da se ojačuje nemški čut.

Ta izvajanja nemškega lista so za Slovence le tolažilna, ker vsebujejo priznanje, da se poljski element jači vzlic vsemu ogromnemu pritisku od strani silne aleance: brutalnega nemškega šovinizma in mogočnega državnega aparata, ki so mu milijoni in milijoni državnega aparata na razpolago. S temi milijoni so hoteli pruskega Poljaka prognati z rojstne grude. Ali moč ljubezni Poljaka do svojega narodnega bitstva se je izkazala močnejšo, nego ves zbesneli pruski hakatizem, močnejšo nego peklenska „poljska politika“ pruske države, močnejšo nego milijoni. Saj razpravljanje nemškega lista, ne bi-li kazalo Nemcem učiti se poljskega jezika, je v resnici le pripoznanje, da „poljska politika“ pruske države ni dosegla svojega namena. A to je ravno, kar je v veliko tolažbo narodom, ki se morajo boriti za svojo ekzistenco proti krutemu nasilju, proti barbarski brezsrčnosti. A to je tudi, kar mora izzivati v vsem svetu občudovanje Poljakov, kar jim mora pridobivati resnične najiskreneje simpatije povsodi, kjer bijejo poštna, čuteča človeška srca. A Nemci, ki ni še popolnoma okamenel v krivičnosti in podivjanosti, mora le obvladati rudečica srama vspricho tega imponujočega boja pruskih Poljakov proti nemški brezsrčnosti in brezčutnosti za največje pravo — za pravo do življenja! Oblivati ga mora rudečica srama, da je ravno njegov trud, ki se bahati, da pravi kakor kulturni narod — ki tako brezsrčno gazi temeljne principe človeške civilizacije in humanitete. Kako visoko nad Nemci je vspricho vsega poljski rod na Pruskem se svojo plemenito borbo za jasno pravo do življenja.

Socijalno-demokratska stranka v Italiji

Je že sedaj razcepljena v štiri različne struje. To se je še prej samo pokazalo na kongresu, ki ga je imela stranka teh dni v Rimu. Na tem kongresu je namreč prišlo do precej hudih navskrižij. Dejali smo, da so v stranki štiri struje, to so: sindikalisti, reformisti, intransigentni ter integralisti. Za integralistično strujo je na kongresu govoril znani Enrico Ferri, za reformiste Filip Turati, za sindikaliste Enrico Leone, a za intransigente Gvidon Podrecca.

Iz govora Turatija je vredno, da povemo, kar je on rekel glede splošnega štrajka. Dejal je namreč, da je splošni štrajk že postavljen v kot mej ne več rabljivo orodje.

Enrico Leone, sindikalist, je dejal, da se v isti stranki sami, ki je navstala, da bi podpirala stanovsko borbo, že sedaj bije ista stanovska borba.

Podrecca pa, ki je govoril za intransigentno strujo, je dejal, da je lahko socijalističnim zastopnikom in poslancem opravljati posel govornikov, ko imajo polne trebuhe, ne da bi niti od daleč razumeli problem vsakdanjega kruha. Dejal je, da potem ni čuda, če sindikalisti hočejo odlašati z nastopom in čakati v to ugodneje bodočnosti.

Ferri, za integralistično strujo, je pa dejal, da treba stremeti za postopnimi pridobitvami.

Vsaka teh štirih struj je bila predložila kongresu svojo resolucijo, a reformisti so umaknili svojo resolucijo v zadnji hip. Sprejeta je bila resolucija integralistov se 26.947 glasovi, proti 5278, ki jih je dobila resolucija sindikalistov, oziroma 1101, ki so jih dobili intransigentni.

Dogodki na Ruskem.

Viborski proglas.

Iz Petrograda javljajo, da je že pričela preiskava proti onim bivšim poslancem dume, ki so podpisali viborski proglas. Dne 8. t. m. je bil zaslšan prof. Petrazicki.

Dopust ministra Izvolkega.

Iz Petrograda poročajo, da se minister za notranje stvari Izvolki te dni poda s svojo rodbino na kratek dopust v Tegernsee na Bavarskem.

Carica-vdova zapusti Rusijo.

Carica-vdova je kupila na Danskem krasen drörec, kjer se misli stalno nastaniti.

Ruske finance.

Ruski finančni minister je priobčil ministertvom, da proračun za leto 1907 ne bo potrjen pred sestankom dume, vsled česar naj se posamična ministertva drže kreditov, dovoljenih za leto 1906.

Drobne politične vesti.

Madjarski jezik obligaten predmet na srednjih šolskih zavodih v Bosni in Hercegovini. Sarajevski „Hrvatski Dnevnik“ javlja, da je skupni minister za finance baron Burian odredil, da se na srednjih šolskih zavodih uvede

madjarski jezik kakor obvezen predmet. Dijaki lahko izbirajo, se-li hočejo učiti nemščine ali madjarsčine.

Grški princ Jurij. Kakor javljajo iz Kodanja, se poda grški princ Jurij v spremstvu princa Valdemarja Danskega na potovanje v Vzhodno Azijo.

V srbski skupščini, ki se sestane na zasedanje dne 14. t. m. bo razmerje strank nastopno: 91 radikalcev, 47 mladih radikalcev, 16 nacionalcev, 2 naprednjaka in 1 socijalni demokrat. Skupščina se bo posvetovala in sklepala o carinskem sporu z Avstro-Ogrsko. Opozicija napoveduje več interpelacij.

Perzijski parlament. Dne 7. t. m. je bil v Teheranu odprt s prestolnim govorom perzijski parlament. V tem govoru je povdarjal šah, da se je že 8 let pripravljaj, da podeli Perziji ustavo. Sedaj smatra narod zreli, da se sam upravlja; šah je prepričan, da narod ne bo zlorabljal dane mu svobode in da bo parlament podpiral vlado v njenem prizadevanju za napredek države.

Domače vesti.

Pogreb pok. Ferdinanda Perhavca

se ne bo — kakor smo javili včeraj — vršil danes, ampak **jutri v petek**. Ob 8^{1/2} uri zj. pojde sprevod iz hiše žalosti, ulica Boschetto št. 48, do cerkve sv. Antona novega. Od tu prepeljejo zemske ostanke pokojnikove v Sežano, kjer se bo ob 11^{1/2} uri predpoludne vršil pogreb na tamkajšnje pokopališče.

V spomin. In sedaj se ti! sem vskliknil bolešno, ko sem v „Edinosti“ zazrl pod križem ime Ferdinand Perhavec! Pokojni Ferdinand ni bil delavec v navadnem pomenu besede, toda bil je mož, ki se je mučil 8 do 10 ur na dan in to le z namenom, da je pošteno preživljal svojo mnogoštevilno družino. Da-si se je bil se svojo marljivostjo povzpnil do mesta c. kr. pisarniškega ravnatelja na tukajšnjem višem sodišču, se vendar ni sramoval nikdar občeati in družiti se s poštenim delavskim stanom.

V družbi smo ga vsi radi imeli in spoštovali zbog njegovega moškega in jovijalnega vedenja. Bolehal je dolgo in pogosto je piscu teh vrstic tožil, da bo moral v lepi moški dobi zapustiti svojo toliko drago mu družino. No, česar se je bal on, smo se bali mi, se je zgodilo! Našega Ferdinanda ni več med nami!

Zapustil je svoje drage in zapustil je vseh nas, nekdanje njegove prijatelje. Da mu ohranimo dostojen spomin, nam ne preostaja drugega, nego da posnemamo pokojnika v marljivosti, v ljubezni do dela, v ljubezni do svoje družine in pa v ljubezni do svojega naroda, ki si jo je znal ohraniti tudi kakor c. k. uradnik. Jasen dokaz njegovega žarkega rodoljubja so zadnje besede njegove oporoke, s katero je razpoložil se svojim zelo skromnim premoženjem: „Sledujoč prosim svojo ljubljeno soprogo, naj izplača, kadar jej bo mogoče, v moj spomin in sicer družbi sv. Cirila in Metodija 50 kron in „Dijaškemu podpornemu društvu v Trstu“ tudi 50 kron, društva, ki sti podpore najbolj potrebni.“

S tem si je postavil blagi pokojnik najlepši spomenik. Naj bi ga primerno posnemali vsi, ki jih je Bog obdaril z obilnimi sredstvi.

Tužni soprogi in narodno vzgojenim otročičem: vseh nas najglobljeje sožalje, a Tebi Ferdo, ki si svojo ljubezen do svojega naroda izkazal tudi s tem, da si hotel počivati v domači kraški zemlji: Večnaja pamjat! Tako Ti kliče iz dna užaloščenega srca

Brejski.

Mestni svet ima danes ob 7. uri zvečer XV. javno sejo.

Naša šolska mizerija. Vsporedno z našim mestnim šolskim vprašanjem se vleče tudi vprašanje osnutja šole v Gropadi — kakor morskak kača.

Neizogibna potreba te zadnje omenjene šole izhaja izlasti iz vremenskih razmer tam v zgornji naši okolici, sosebno v zimskem in poletnem času, ker tam gori vihra po zimi naravnost grozna burja. Po leti pa je v teh skalnatih krajih vročina uprav neznosna. Oče in mati, ki morata ob takih vremenskih razmerah pošiljati svoje otroke v daljno Bazovico k šolskemu pouku, sta v vednem strahu radi zdravja in zato tudi življenja svojih otročičev. Kamen mesto srca bi moral imeti v prsih, komur se ne bi smililo dete, ki mora ob takih vremenskih razmerah na daljno pot: izpostavljeno ali nevarnosti viharjev, ali pa silno žgočim žarkom poletnega solnca.

In naše šolske oblasti imajo menda res kamen mesto srca — njim se ona deca ne smilijo.

Čujte in sodite. **Trideset let** je minolo, odkar so Gropajci uležili prvo prošnjo za ustanovitev šole. Zadnje pa pred kakimi dvajsetimi leti, a danes, v mesecu oktobru leta 1906 po Kristu — **čakajo še na rešitev te prošnje**. Vseh vlog skupaj so napravili že 18, a poti nešteto na občinske državne urade!

Stvar se je motala in motala in se slednjič tako zamotala, da ne morejo izvedeti niti tega, v kakem stanju da se nahaja to vprašanje, ker neki gospod na namestništvu nima nikdar akta pri rokah, kadar bi trebalo kaj pojasniti, in je ljudij, ki menijo, da ga je prav temeljito — založil.

Kar pa dela to šolsko afero se posebno interesantno — da ne rečemo: gnusno — je dejstvo, da je **mestni zastop sam že pred leti vzel ustanovitev te šole v proračun in jo torej priznal kakor potrebno**.

Včeraj se je zopet — ne vemo kolika po številu je bila ta repriza — podala deputacija Gropajcev na namestništvo. Deputacija je vodil g. dr. Rybář, ki je g. namestniku podrobno razložil to šolsko vprašanje, a g. namestnik se je vidno čudil, kako da je ob takih razmerah in dejstvih to vprašanje še vedno nerešeno.

Razpis služb. Na c. kr. trgovskem in pomorskem sodišču v Trstu je izpraznjeno mesto višega pisarniškega predstojnika v IX. činovnem razredu.

V c. kr. moški kaznilnici v Gradiški je spolniti mesto paznika, združeno s plačo IV. plačilnega razreda. Izprašani kurjači imajo prednost.

Prihod 11. batalijona lovcev. Včeraj ob 9. uri 55 minut predpoludne je s posebnim vlakom južne železnice došel iz Kiske v naše mesto 11. batalijon lovcev. Vojaki so nastanjeni na gradu in v poslopju prejšnje zastavljavnice.

O naših odpadnikih. Često mi je prišlo, da naletam na očitjanja, češ: glejte kakšni so Slovenci, ki so „privandrali“ Trst. Iz teh se sestavlja cela vrsta odpadnikov in leti so, ki polnijo se svojimi otročiči laške šole v mestu in spodnji okolici. Taka in slična očitjanja prihajajo od okoličanskih narodnih mož.

Jaz bi jim ne zameril, ker se ne da tajiti, da je v navedenem očitjanju žal, mnogo resnice. Ali, kar mi je hudo je, da se take obtožbe čisto ne zadevajo samo njih, ki so jih zaslužili ampak so naperjene tudi proti onim „privandrancem“ Slovincem, ki se vse svoje življenje trudijo v namen, da bi rešili čim več odpadnikov iz valov tujinstva. Jaz priznavam, da število naših odpadnikov po veliki večini izhaja iz elementov, priseljenih semkaj od drugod. In to priznava gotovo sleherni slovenski mož, ki pozna naše narodnostne razmere. Ali z zbadljivkami a la „Čufar“ itd. ne preprečimo tega zla! Naša dolžnost je, da napnemo vsi (v mestu in v okolici) vse svoje moči v to, da zadržimo nadaljno odpadanje novodošlih naših bratov in pa, da skušamo rešiti one, ki so že padli v naročje našemu sovragu.

Okoličanska in mestna društva naj delujejo na to, da si pritegnejo čim več slovenske mladine, ki naj se poučuje o narodnih dolžnostih. Taka vzgoja naj iz mladeničev ustvarja narodne značajne moze. Z zabavljanjem proti „privandrancem“ — ki so koncem koncev vendar le naši krvni in jezikovni bratje, ne dosežemo vspehov nikdar, pač pa se bo naše ljudstvo — odbijalo od domačega ognjišča in še nadalje izgubljalo v morju tujinstva!

Vrzmimo od sebe vse malenkostno mržnje in oprimo se resnega dela, a z onimi, ki bi se vkljub našim skupnim naporom — prodajali tujincu in bi kazali, da so nepopoljšljivi — z onimi olrč najmo v i: pretirajmo vsaki stik z njimi! Nu, da bi se ne bilo v zadnjem četrtletju nič doseglo na tem polju, to pa že ni res. Nasprotno: dosegli smo mnogo, a bi bili lahko več, ko bi bili delali vsi, mesto da je mnogokdo le očital in jadikoval.

Bodimo vsi edini, vsi Slovenci, oziroma Slovani in bodočnost naša bo zagotovljena!

Torej! Opustimo vsako zabavljanje in ne jemljimo poguma tudi onim, ki se trudijo za dobro naroda našega. Kedor dela za narod, naj nam bo brat in prijatelj in ne — bitje nekake druge vrste! Prvi pogoj pa da se otresemo odpadništva, je, da si izsilimo slo-

venske šole v mestu in po okolici, kjer jih še ni!

S tem namenom pojdimo prihodnjo nedeljo vsi k Sv. Ivanu na shod, ki ga sklicuje naše politično društvo „Edinost“ in pokažimo, da smo možje — zreli možje!

Tržaška statistika. V tednu od 30. sept. do 6. oktobra se je v tržaški občini poročilo 45 parov. Rodilo se je 140 otrok, to je, 74 moških in 66 ženskih (od teh 31 nezakonskih). Umrlo je 81 oseb, 41 moških in 40 ženskih (od 22 izpod enega leta).

Tujci v Opatiji. Od 1. sept. do 3. okt. 1906. je prišlo v Opatijo 3762 oseb. Od 27. sept. do 3. okt. 1906. je priraslo 465 oseb. — Dne 3. oktobra je bilo navzočih 1787 oseb.

Krava je iztaknila oko na paši petletnemu Kočarjevemu sinu Janezu Štefetu v Naklem pri Kranju.

Umrli je na Dunaju nagle smrti goriški lekarnar in posestnik Jakob Cristofoletti. Prepeljali so ga v Gorico.

Proti beračenju po ulicah. Voditelj policijskega ravnanja dr. pl. Manussi je izdal daljšo odredbo proti beračenju po mestnih ulicah.

Usnje se podraži za 20 kron po 100 kilogramov.

Izgubljeno. V nedeljo sta bili na „vinski trgatvi“ pevskega društva „Kolo“ izgubljeni skladbi dveh iger. Kdor je iste našel, je uljudno naprošen, da ja vrne na uredništvo „Edinosti“. Skladbi sta last „Kola“.

„Micko kovačevo“ je hotel igrati večeraj v jutro čevljar Ivan V., stanujoči v ulici del Boschetto. Šel je bil v žganjarno gospoda Attilia Depaul na Corsu ter si dal tam postreči z raznimi pijačami za krono in 44 stotink. A ko je bilo treba plačati, je izjavil, da ne plača ničesar. Natakara ga je pa dal aretovati. No, na policiji se je Ivan obvezal, da bo plačal, valed česar je bil izpuščen na svobodo.

Koledar in vreme. Danes: Francisek Borja, spoznavalec; Stremil; Odola. — Jutri: Maksimilijan škof in mučenec; Drugoslav; Priha. — Temperatura večeraj: ob 2. uri popoldne + 19° Celsius. — Vreme večeraj: jasno, veter.

Društvene vesti in zabave.

Rodoljubi! Rodoljubke! V nedeljo se bo vršila krasna veselica v korist šolske družbe pri sv. Ivanu. Naši marljivi člani „Dramatičnega društva“ stopijo zopet na oder, kjer se bomo vsi divili njih krasnemu igranju, a petje in godba, vrhu tega še me-tež že v jeseni, to ni kar si bodi. In naše narodne delavke tudi skrbje za zabavo občinstva in za obstanek naše šolske družbe.

Pevsko društvo „Ilirija“ priredi v nedeljo dne 14. t. m. pevsko zabavo v prostori-h „Konsumnega društva“ pri sv. Jakobu. Začetek ob 5. uri popoldne. Prijatelji petja ter dobre nove vinske kapljice dobro došli. Odhbor „Ilirije“ vabi s tem vse gg. pevce na polnoštevilno udeležbo na zabavo v nedeljo, kakor tudi k pevskim vajam v petek in soboto.

Slovensko akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju priredi dne 13. oktobra 1906. „prvoletniški večer“ ob 7. uri in pol zvečer v restavraciji „Zum grünen Tor“ VIII. Lerchenfelderstr. št. 14. — Slovanski gostje dobrodošli!

Čitalnica pri sv. Jakobu vabi one gos-pode in gospike, ki jih veseli petje, naj se vpišejo v društvo. Pevske vaje, na katerih poučuje vrli pevovodja g. E. Perhavec, se vršijo po nastopnem redu: v ponedeljek, žen-ski zbor, v torek, moški in v petek mešani zbor. Vpiše se lahko vsaki večer od 8. ure in pol do 10. ure. Na razpolago so udom razni časopisi in knjige.

Veselični odsek „Trgov. izobr. društva“ v Trstu naznanja plesalcem in plesal-kam, da priredi z dnem 12. oktobra t. l. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih ul. S. Francesco 2/I, plesno šolo. Ista se bo vršila od drugega tedna naprej vsaki torek in petek od 8.—11. ure zvečer.

Učilo se bo „Narodny čtverylka“, „Mo-ravska Beseda“, „Valse Minuette“ in druge moderne plesne.

Vsi oni, ki ne znajo še plesat in ki se hočejo hitro naučiti, naj ne zamude te pri-like ter naj se potrudijo v „Trgovsko izobra-ževalno društvo“.

Odsek za posredovanje služb. „Tr-govsko izobr. društvo“ išče: 2 mladeniča, stara 17—19 let (znanje 2 event. treh jezi-kov), ter ima jednega 14-letnega učenca na razpolago. Obrnite se do načelnika odseka, g. Vekoslava Plesničarja.

Književnost in umetnost.

NAŠE GLEDALIŠČE.

„Dramatično društvo v Trstu“ naznanja s tem, da otvori letošnjo sezono gledaliških predstav v „Narodnem domu“ z dnem 21. oktobra in sicer z noviteto, tridejansko burko „Kinematograf“ (ali „Martin Smo-la“). Nadalje namerava „Dramatično društvo“

uprizoriti v tej sezoni sledeče igre in sicer:

1.) **Novitete:** „V znamenju križa“, „Čarovnica pri jezeru“, „Urban Debeluhar“, „Ugrabljene Sa-binke“, „Pri belem konjičku“, „V ječi“, „Naša kri“, „Pesek v oči“, „Oče Martin“, „Prepozno“, „Na sodni dan“, „Jernej Tura-zar“, „Siroti“ in vrsto enodejank. 2.) Stare priljubljene igre: „Mlinar in njegova hči“, „Divji lo-vec“, „Krivoprisežnik“, „Ženski Otelo“, „Šivilja“ ter nekaj enode-jank.

„Dramatično društvo“ bo skrbelo, da se bo vršila vsaj vsaki teden po ena predstava, da se tako znatno poveča število gledaliških predstav proti minuli sezoni.

Vodstvo gledališkega odra bo kakor do-slej v spretnih rokah režiserja gosp. Jakoba Štoke. Kar se tiče igralskega osobja, more „Dramatično društvo“ z veseljem beležiti, da so mu ostali zvesti vsi dosedanjši so-trudniki, ki so našemu gledališču v čast in ponos, in da je nadalje vstopilo v krog naših igralcev in igralk več novih, drama-tično že izvežbanih dam in gospodov, tako, da razpolaga naš gledališki ensemble z vsemi potrebnimi močmi in smejo pričakovati naše gledališke predstave najbolj-sih uspehov.

Reportoir iger je skrbno sestavljen, ako-modiran našim razmeram, in „Dramatično društvo“ bo zastavljalo vse sile, da ga iz-vede. V svoje igralce in igralke, ki s tako v-nemo in požrtvovalnostjo služijo interesom slovenskega gledališča v Trstu, stavlja „Dra-matično društvo“ vse svoje zaupanje, zanaša se pa trdno tudi na slavno občinstvo, da bo razumevalo svoje dolžnosti in z naj-številnejšim obiskavanjem pred-stav dovajalo „Dramatičnemu društvu“ tistih sredstev, ki jih najbolj potrebuje!

Predstoječa sezona naj po-meni velik napredek sloven-skega gledališča v Trstu! V to pomagaj naše skupno delo!

ODBOR

„Dramatičnega društva v Trstu“.

Darovi.

Na mesto venca na krsto pokojnega Filipa Trpin je podarila družbi sv. Cirila in Metodija obitelj Tomaž Mrevlja 30 K.

Razne vesti.

† **Adelaide Ristori.** Umrli je v Rimu Adelaide Ristori, največa italijanska traged-kinja 19. stoletja. Rojena je bila v Čedadu pri Vidmu dne 29. januarja 1822.

Tiskarne na parnikih. Na raznih an-gleških, francoskih in nemških parnikih, ki vzdržujejo promet med Evropo in Ameriko, je okolo 55 tiskarn, v katerih je zaposleno par sto delavcev. V teh tiskarnah se tiskajo v prvi vrsti časniki, ki dobivajo vesti s kop-nega potom brzojava brez žice, tako, da za-morejo potniki na visokem morju vsak dan čitati, kaj da se dogaja po svetu.

Pravosodna palača šestkrat bla-goslovljena. V ponedeljek se je v Črnovicah vršil blagoslov tamošnje nove pravosodne pa-lače. Ob 2. uri popoldne je palačo blagoslo-vil pravoslavni metropolit črnoviški, dr. Repta, ob 3. uri se je vršil blagoslov po rimsko-ka-toliškem, grško-katoliškem in armensko-kato-liškem obredu; ob 4. uri je palačo blagoslovil luteranski pastor, ob 4. uri in pol pa židov-ski rabinec.

Židje-ministri. Neki židovski list je priobčil imenik židov, ki so sedaj ministri. Glasom omenjenega lista so to nastopni židje: Argentinijski: Frederico Pinevo, pra-vosodni in Norberto Pinera, finančni mi-nister; Avstralija: Izak Isaaks, minister za poljedelstvo; Kitajska: Levi Har, mi-nister za carino; Danska: Levy, minister za carino in davke; Egipt: baron Ma-nasse, finančni minister; Francoska: Sa-muel Herbert, državni tajnik za notranje stvari; Holandska: G. van der Raalte, minister pravosodja, T. Cohen, minister mornarice in T. Auser, minist. brez listnice; Kanada: L. de Jovres, vojni minister; Italija: Gallo, pravosodni miniser, Ottajorana minister javnega zaklada, Massimini, finan-čni minister, Rava, naučni minister, Carlo, Schanzer poštni minister (torej p et mi-nistrov, pri čemer treba pripomniti, da je v Italiji prav malo židov); Pern, dr Hol-länder, minister za bogočastje; Paragvaj: Graziadio Eslija, minister za deželno bram-bo; Turčija: Ibrahim Nula paša, minister mornarice; Siam; Chuang li Gli, minister za ceremonije; Liberija: Aqua Regis, predsednik republike.

Odkritje spomenika nadvojvode Karola Ludovika. Dne 8. t. m. predpolu-dne so odkrili na Dunaju (v Währingu) ob veliki slovesnosti spomenik nadvojvode Karola Ludovika. Navzoči so bili: kakor zastopnik cesarjev nadvojvoda Rainer, potem nadvoj-vode Fran Ferdinand in Karol Ferdinand, nadvojvodinja Marija Anuncijata in Marija Terezija, državni vojni minister Pitreich, na-mestnik grof Coudenhove itd.

Lek proti raku. List „Petit Bleu“ je priobčil minule dni vest, došlo mu iz Južne Afrike, v kateri je rečeno, da so tam dobili neko rastlino, iz katere se napravlja lek proti raku. Zdravljenje se vrši tako, da injicirajo sok omenjene rastline bolniku pod kožo. Po-

izkusili so baje ta lek na treh bolnikih, in sicer pri enem črncu in na dveh belokožcih, ki so popolnoma ozdravili.

Brzobjavne vesti.

Nadvojvoda Oton.

DUNAJ 10. „Kor. Wilhelm“ poroča: Nadvojvodinja Marija Josipa je danes jutraj dospela na grad Schönau, da obišče svojega bolnega soproga, nadvojvodo Otona.

Minister grof Andrassy.

BUDIMPEŠTA 10. „Ogr. biro“ poroča z Dunaja: Minister notranjih stvari grof Ju-lij Andrassy se je danes ob 3. uri popoldne vrnil v Budimpešto.

Poslanik markiz Pallavicini.

DUNAJ 10. „Wiener Zeitung“ je obja-vila imenovanje izrednega poslanika in poobla-ščenega ministra v Bukareštu, Ivana markiza Pallavicini-ja poslanikom v Carigradu. Isto-časno je novo imenovani poslanik imenovan tajnim svetnikom.

List „Humanité“.

PARIZ 10. Jaures je izjavil v „Huma-nité“, da mu bo s pomočjo njegovih osebnih prijateljev ter s pomočjo delavskih strank iz-dajati list še nekoliko dni. Jaures je sklical na dan 13. okt. javen shod vseh socialistič-nih zvez v svrhu, da bo poskušal trajno re-šiti list.

Ločitev cerkve od države na Franco-skem.

PARIZ 10. Vladni list je priobčil zopet odobritev nove katoliške bogočustne združitve. Doslej ustanovljenih katoliških bogočastnih združitve je osem.

Nadvojvoda Karol Štefan.

CARIGRAD 10. Nadvojvoda Karol Šte-fan in njegova rodina so bili na ukaz sulta-nov na vseh izletih izredno gostoljubno in z velikimi častmi vsprejeti.

Iz Srbije.

BELIGRAD 10. Govori se, da bo brat kraljev, princ Arzen, ki se po večmesečnem bivanju v inozemstvu danes povrne v Beligrad, imenovan generalom. Poveri se mu baje me-sto vrhnega poveljnika konjenišva ter bo bi-val v Nišu.

R u s i j a.

LODZ 10. Ker poslujejo vojna sodišča, so danes pričeli štrajkati delavci vseh tovarn. Povsod vlada velika razburjenost. Mnogo ulic so vojakji zaprli.

PETROGRAD 10. V Peterhofu je poli-cijski predstojnik po lepakih razglasil, da so blizo carjeve palače prepovedane voznje z av-tomobilom brez posebnega dovoljenja.

Razpis.

za zgradbo petih vodnjakov v občini Planina pri Vipavi na 24.500 kron cenjena in pro-računjena dela in dobave se bodo oddale po-tom javne ponudbene obravnave.

Pismene, vsa dela zapopadajoče ponudbe z napovedbo popusta, ali doplačila v odstotkih na enotne cene proračuna, naj se predlože do 4. novembra 1906 ob 12. uri opoldne pod-pisanemu županstvu.

Ponudbe, katere morajo biti kolekovane s kolekom za 1 krono doposlati je zapečatene z napisom:

„Ponudbe za prevzetje gradbe vod-njakov v občini Planina pri Vipavi“.

Ponudbi mora biti dodana izrecna izjava, da priznava ponudnik stavbne pogoje po vsej vsebini in da se jim brezpogojno ukloni.

Razum tega je dodati še 5% varščine stavbnih stroškov v gotovini, ali pa v pupi-larnovarnih vrednostnih papirjih po kurzni ceni. Občinski odbor si izrecno pridrži pravico izbrati ponudnika ne glede na višino ponud-bene cene, oziroma če se mu vidi potrebno razpisati novo ponudbeno razpravo.

Načrti, proračuni in stavbni pogoji so na ogled v občinski pisarni.

Županstvo občine Planina pri Vipavi

dne 9. oktobra 1906.

Zupan:
Filip Kobal.

ZAHVALA.

Podpisani zahvaljujejo se tem potom najsrčnejše vsem prijateljem in znancem, ki so izkazali na katerikoli način zadnjo čast gospodu

Filipu Trpinu

o priliki prenosa ostankov preblegega po-kojnika k večnemu počitku.

Sv. KRIŽ (na Vipavskem)
9. oktobra 1906.

Obitelj TOMAŽ MREVLJE-va.

Potrjim srcem naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je 9. t. m. ob 11. uri zvečer po dolgi in mučni bo-lezni v 46. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal naš preljubljeni

Ferdinand Perhavec

c. k. pisarniški ravnatelj na višem sodišču.

Pozemski ostanki predragega pokojnika se jutri v petek 12. t. m. ob 8. 1/2 uri zjutraj prepeljejo iz hiše žalosti (Via Boschetto št. 48) v cerkev sv. Antona novega, a od tam v Sežano, kjer bo pogreb ob 11. 1/2 uri zjutraj.

TRST, dne 11. oktobra 1906.

MARIJA roj. GREGORIN, soproga.

Ferdinand, Marija, Stanko, Vladko, Milan in Vida, otroci.
Emilija Lukovec roj. Perhavec, Analijsa Perhavec, sestra.
Ljudovito Josip Perhavec, brata. Dr. Gustav Gregorin in Jakob Gregorin, svaka.
Roza dr. Gregorinova, svakinja.

(Posebna obvestila so ne razposiljala). (Pogrebno podjetje „PIETAS“.)

NAZNANILO.

Podpisani javlja slavn. občinstvu, da na-stopi

službo krčmarja

v „Narodnem domu“ v Barkovljah.

Ob tej priliki se priporoča za obilen obisk vsem dosedanjim, kakor tudi vsem onim čast. gostom, ki so redno zahajali v krčmo, katero je on dosedaj toli vestno vodil.

VEKOSLAV KOCIJANČIČ
bivši krčmar gostilne „pri starem društvu“.

JOSIP ROŽE

mizarski mojster

Trst, ulica Giulia št. 8. Trst

izvršuje

vsakovrstna mizarska dela.

Posebno pa se priporoča slovenskim konsumnim, posojilnim in drugim za-vodom po deželi za nove stavbe.

Najboljša reklama za trgovce, obrtnike, rokodelce in zasebne sploh so „MALI OGLASI“ v „Edinosti“

Tovarna pohléstva

Aleksander Levi Minzi

ulica Tessa št. 52. A (lastna hiša).

ZALOGA:

PIAZZA ROSARIO (šolsko poslopje).

Gone, da se ni bati nebene konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.

Zustrovan cenik brezplačno in franke

PRST = Piazza della Caserma stev. 3